

μόν τοῦ βορείου πλάτους, προπαρασκευάζονται εἰς τὴν ἀλίευσιν. Προχωροῦσι μέχρι τοῦ ἐβδομηκοστού ἐννάτου βαθμοῦ, ὅπου εἶναι τὰ πάγη. Ἀπὸ μακρὰν οἱ κρουνοὶ τῶν ὑδάτων τῆς φαλαίνης ὁμοιάζουσι μὲ καπνὸν καπνοδόχων. Ἄμα ὁ ναύτης, ὁ φρουρὸν ἐπὶ τῆς ἀκρας τοῦ ἱστίου, ἰδὼν φάλαιναν, δίδει τὸ σημεῖον, καὶ ἐν τῷ ἅμα τὸ πᾶν κινεῖται. Εἰς δὲ ἐπιτήδειος καὶ ῥωμαλαῖος καμακευτὴς ῥίπτει τὸ φοινικὸν ὄπλον. Αποφεύγουσι δὲ τὸ νὰ ῥίπτωσιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἥτις εἶναι σκληροτάτη, ἀλλὰ σημαδεύουσιν εἰς τοὺς μυκτῆρας, ὅθεν ἀναπνεύουσι τὰ κήτη, εἰς τὰ ὕδα, εἰς τὰ νῶτα καὶ εἰς τὰ γεννητικά μόρια. Κτυπηθεῖσα δὲ ἡ φάλαινα, φεύγει ταχύτατα εἰς τὰ πάγη· ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὕδατα διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ ἐμέσῃ αἷμα. Αἱ λέμβοι πλησιάζουσι τὸ ζῶον διὰ νὰ τὸ καμακεύσωσιν ἐκ νέου. Ἡ φάλαινα γίνεται μανιῶδης· αἱ πτέρυγες, ἡ οὐρά της, κτυπῶσι τὸ ὕδωρ μὲ τοσαύτην δύναμιν, ὥστε τὸ διασκορπίζει ὡς πυκνὴν ὁμίχλην· οἱ κύττοι τῆς οὐρᾶ, τῆς κάμνουσι κρότον τρομερόν· καταθραύουσι τὰς λέμβους, καὶ πολλάκις ἄνθρωποι πνίγονται καὶ κατασυντρίβονται· ἡ θάλασσα βάφεται ἀπὸ αἷμα· ἡ φάλαινα ἐκβάλλει ὀλυγμοὺς φοικώδεις καὶ ἐμέττει ὕδωρ θολὸν καὶ αἱματωδές μὲ ὀδυρόν ὡς πυροβόλον· αἱ κραυγαὶ τῶν ἐφορμώντων, ὁ πάταγος τῆς θαλάσσης, ἡ μανία τοῦ πληγωμένου ζώου, ἡ αἱματοχυσία, αἱ πληγαί, ἡ ὁμίχλη, ὁ ἀλλαλαγμὸς τῶν θαλασσίων πτηνῶν, ἀποτελοῦσι σκηνὴν φοικώδη καὶ πένθιμον, ἀξίαν αὐτῶν τῶν φοινικῶν κλιμάτων, τὰ ὅποια καλύπτονται ἀπὸ αἰωνίους πάγους. Μετ' οὐ πολὺ τὸ ζῶον ἐκπνέει.

Τὸ πλοῖον, ἀκολουθοῦν τὰς λέμβους φθάνει, καὶ οἱ ναῦται δένουσι μὲ παλαμάρια τὴν φάλαιναν ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ πλοίου. Οἱ ναῦται, οἱ ἔχοντες ἔργον τὸν διαμελισμὸν τῆς φαλαίνης, ἐνδύονται δερμάτινα ἐνδύματα, βάλλουσιν ὑποδήματα ἔχοντα ἀρπηδόνας, καὶ μὲ τὸν πέλεκυν εἰς τὰς χεῖρας καταβαίνουσιν ἐπὶ τῆς φαλαίνης μετὰ τινῶν ἄλλων βοηθούντων αὐτοὺς, καὶ ἐργάζονται ἀπαύστως νὰ διώξωσι καὶ φονεύσωσι διάφορα θαλάσσια πτηνὰ, τὰ ὅποια ὁρμῶσιν ὡς πυκνὰ νέφη ἐπὶ τῆς φαλαίνης, ἀψφουῖντα τοὺς ἀλιεῖς. Κόπτουσι δὲ τὴν φάλαιναν εἰς μεγάλα τμήματα, καὶ οὕτω τὴν ῥίπτουσιν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸ λίπος της εἶναι συνήθως ἐπὶ τῶν ὤμων 12 ἕως 15 δακτύλων. Ἡ φάλαινα παρέχει σήμερον 40 τόνους ἐλαίου. Χρησιμεύει δὲ καὶ ὡς ἐπιούσιος τροφὴ τῶν ἀγρίων τῶν ὑπερβορείων μερῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

K. Σ. K.

ΠΟΙΚΙΛΑ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Περὶ τινῶν νάνων.

Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν αξιοσημειώτων διὰ τὴν μικρότητά των, ὅσων τὴν μνήμην διατήρησαν τὰ ἐπιστημονικὰ χρονικά, εἶναι τινες, οἵτινες κατήντησαν σχεδὸν περίφημοι. Τοιοῦτοι ὁ Ἰεφφερὴς Οὐδσὼν, γεννηθεὶς κατὰ τὰ 1619· ὁ Ἰωσήφ Βορφυλάσφκης, εὐγενὴς Πολωνός, καὶ Νικόλαος Φερόης, ὁ ἐπνομαζόμενος Βεβές, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1741.

Τὸν Ἰεφφερὴν Οὐδσὼν, ὁκταετὴ ὄντα προσέφεραν ἐντὸς πλακοῦντος ἡ Δουκίσσα Βουσιγιὰμ. εἰς τὴν

Βασίλισσαν Ἑρριέταν Μαρίαν, σύζυγον τοῦ Καρόλου Α'. τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶχεν ὕψος δεκκοκτὼ δακτύλων Ἀγγλικῶν· ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἤρχισε νὰ αὐξάνῃ, καὶ τέλος πρὸς τὸ γῆρας ἐφθασεν εἰς ὕψος τριῶν ποδῶν καὶ ἐννέα δακτύλων Ἀγγλικῶν. Νέον ὄντα τὸν εἶδον ποτὲ μὲ μεγάλην ἐκπλήξιν οἱ αὐλικοὶ ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸν κόλπον ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς αὐλῆς, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀληθῶς ὅτι τὸ ἀνάστημα ἦτο γιγαντιαῖον.

Ὁ ποιητὴς Δαβενάντ συνέθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ νάνου τούτου ποίημα, ἐν ᾧ ἐξυμνεῖ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνδραγαθίων αὐτοῦ, καὶ τὴν νίκην του κατὰ μελεαγρίδος (κούρκου).

Κατὰ τὸ 1744 ὁ Ἰεφφερὴς συνώδευσε εἰς Γαλλίαν τὴν βασίλισσαν Ἑρριέταν. Γερμανοῦ δέ τινος, Κρόφτς ὀνομαζομένου, σκόψαντος αὐτὸν, ὁ Ἰεφφερὴς δὲν ὑπέφερε τὴν αὐθάδειαν, καὶ τὸν προὐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν. Ὁ Κρόφτς ὥπλισθη μὲ κλυστήρα. Ἐκ τούτου νέα μανία τοῦ νάνου, ὅστις ἠνάγκασε τὸν ἀντίπαλόν του εἰς μάχην σοβαράν, καὶ ἐφιππος, κρατῶν πυροβόλον, ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰς τὸ πρῶτον πυροβόλημα. Ὁ Ἰεφφερὴς ἀπέθανεν εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Βεστμινστερ, ὅπου ἐρρίφθη διὰ πολιτικὴν κατηγορίαν.

Ὁ νάνος Βορφυλάσφκης, εὐγενὴς πολωνός, εἶναι θαυμαστός διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν προτερημάτων του· ἔγραφε μόνος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἱστορίαν, καὶ ἡ φήμη του διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἐπαρουσίασε δὲ, ὡς ὁ ἀνωτέρω περὶ τὸ γῆρας φαινόμενα αὐξήσεως.

Ἄλλος νάνος, ὑπάρξας ἀντικείμενον περιέργων παρατηρήσεων ὑπὸ τῶν συγχρόνων σοφῶν, εἶναι ὁ Βεβές, γεννηθεὶς εἰς Βόργην τῆς Ἀγγλίας. Ὁ σκελετὸς αὐτοῦ διατηρήθη εἰς τὰς ἀνατομικὰς συλλογὰς τοῦ Μουσείου τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας. Ἦτον δὲ τόσον μικρός, ὥστε εἰς τὸ βάπτισμα ἔφερον αὐτὸν ἐντὸς πινακίου ἐστρωμένου μὲ στυπεῖον, καὶ εἶχεν ὡς πρῶτην κοιτίδα μικρὰν ἀχυρόστρωτον κρούπεζαν. Ἐξέτασθεις κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Δουκίσσης τοῦ Λοραίνου, ἐξύγριζεν ἐννέα λίτρας καὶ ἑπτὰ οὐγγιάς.

Εφάρθη δὲ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Στανισλάου, καὶ ἡγαπήθη πολὺ ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐξήτησε νὰ τὸν ἐκπαιδεύσῃ· ἀλλ' ὁ Βεβές, πολὺ διάφορος τῶν δύο νάνων, οὐς ἀνεφέραμεν, δὲν ἐδυνήθη νὰ μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ, καὶ ἔμαθε μόνον νὰ χορεύῃ καὶ νὰ κτυπᾷ τὸν ῥυθμόν. Ἐν τούτοις ἔμεινε ζωηρός καὶ εὐθυμὸς μέχρι τοῦ 15 ἔτους τῆς ἡλικίας του, ὅτε οἱ χαριεντισμοὶ του ἔπαυσαν. Ἰπέκυψε δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς εἶδος πρῶμου γῆρατος, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ εἰκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχων τότε ὕψος τριακοντατριῶν δακτύλων, ἐν ᾧ εἰς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος εἶχε εἰκοσιεννέα. Ἡράδωνισαν δὲ αὐτὸν περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του μὲ μίαν νάνον ὀνομαζομένην Θηρεσίαν Σουδράϋ, ἥτις ἔζη κατὰ τὰ 1822, ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιους.

— Τὰ ξύλινα πινάκια. Αὐγούστος ὁ Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἐξώδεκε συνήθως ὑπερόγκους ποσότητας, διὰ νὰ εὐχαριστῇ ἀλλοκότους ὁρέξεις. Τὴν 26 Ἰουνίου 1730, κατὰ τὴν μεγάλην εἰς Ζεϊθαινὴν στρατοπέδουσίν του ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς Ἑλβης ἐν Σαξωνίᾳ, διέταξε νὰ δοθῇ εἰς ὅλον τὸν στρατόν του, ἐκ τρισμυρίων ἀνδρῶν συγκεκείμενον, γεῦ-

μα πολυτελέστατον. Οἱ χρονογράφοι Πολωνοὶ καὶ Σάξωνες, ἀφιερῶσιν ὀλόκληρα κεφάλαια εἰς περιγραφὴν τοῦ πρωτοτύπου τούτου γεύματος, ὅπου παρέθηκαν ὀλοκληροὺς ἐψητοὺς εἰς εἰς μεγάλους κώθωνας, ὅπου τὰ περισσεύματα τοῦ γεύματος ἐσώρευσε συμμέτρως ὁ γενικὸς ἀρχιτέκτων τοῦ βασιλείου, καὶ τοὺς πλακοῦντας κατέκοπτον διὰ τοῦ πελέκους ξυλουργοί. Ἡ πολυτέλεια τῶν πινακίων ἦτον ἑκτακτος, διότι ἐκτὸς τῶν συνήθων, ἐγλύφθησαν καὶ 30,000 ἐκ ξύλου, καὶ ἕκαστον τούτων ἔφερε τὸ ἔτος, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τελετῆς, καὶ ἀνάγλυφόν τι παριστάνον ὑπόθεσιν τινὰ τῆς ἐποχῆς. Ἄμα τὸ γεῦμα ἐτελείωσεν, ὁ στρατὸς παρετάχθη ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ, καὶ κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ 30,000 ξύλινα πινακία, ἐρίθρησαν συγχρόνως εἰς τὴν ἕλθαν, διὰ νὰ φέρωσι τὴν εἰδησιν τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ βασιλέως Αὐγούστου εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρδευομένας καὶ ὑπὸ τοῦ Ωκεανοῦ βρεχομένας ἀκτάς. Αὐτὸ τὸ ἀλλόκοτον μέσον τῆς δημοσιότητος ἐπέτυχε, διότι σήμερον ἔτι αἱ τὰς ὄχθας τῆς Ἑλθης κατοικοῦσαι οἰκογένειαι διατρηοῦσι καὶ δεικνύουσι τὰ ξύλινα πινακία, φέροντα τὴν χρονολογίαν τῆς 26 Ἰουνίου 1730.

— *Δακτύλιος.* Ἀναγινώσκειται ἐν τινι Γερμανικῷ ἡμερολογίῳ τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τύχης τοῦ Σχρεουζέρου, ἀνυψωθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ.

Εἰς τὴν μάχην τῆς Πράγης, ὅπου ὁ στρατηγὸς Δαουν ἠνάγκασε τὸν βασιλεῖα νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ Βασιλεὺς ὑποχωρῶν, εἶχε τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ στρατοῦ τοῦ εἰς ἀταξίαν, καὶ ἐδραμεν ἑφιππος, διὰ νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν. Ὁ ἵππος τοῦ ἔπεσε παρὰ τινι πληγωμένῳ στρατιώτῃ, ὅστις ἰδὼν τὸν βασιλεῖα, λέγει πρὸς αὐτόν. Μεγαλειότατε, ἐὰν δὲν θέσῃτε δύο ἢ τρία πυροβόλα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λοφίσκου, καὶ μίαν ἐνεδραν πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος, ἡ πτέρυξ σας ἀπωλέσθη. Ὁ στρατιώτης, ὁμιλῶν οὕτω, ἐδακτυλοδείκναι τὰ μέρη, τὰ ὅποια ἔλεγε, καὶ εἰς τὰ ὅποια ὁ βασιλεὺς δὲν εἶχε προσέξει. Παρατηρήσας δὲ τότε τὰ μέρη ταῦτα, καὶ τηρήσας ἐπὶ μικρὸν σιωπὴν, ἐξέβαλε τοῦ δακτύλου τοῦ δακτύλιον μικρᾶς ἀξίας, καὶ ἀνεχείρισεν αὐτὸ εἰς τὸν στρατιώτην, λέγων· Ἐὰν ἰαθῇς, φέρε μοι σὺ ὁ ἴδιος τὸν δακτύλιον αὐτόν. Τὸν ἀφῆκε δ' εὐθύς καὶ ἔδωκε διαταγὰς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ στρατιώτου, ἥτις ἔσωσε τῷ ὄντι τὴν πτέρυγα. Μετὰ μῆνα ὁ στρατιώτης ἀναλαβὼν, ἀπῆλθε νὰ εὕρῃ τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐπαρουσίασε πρὸς αὐτὸν τὸν δακτύλιον. Ὁ Βασιλεὺς τῷ ἔδωκε δίπλωμα λοχαγοῦ. Ὁ νέος ἀξιωματικὸς προσεφέρθη τόσον καλῶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Ροσβάχ, ὥστε προὐβιβάσθη Ταγματάρχης, καὶ κατόπιν Ἀντισυνταγματάρχης. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν δὲ τῆς Δρέσδης, ὁ βασιλεὺς ταλαντευόμενος περὶ τοῦ πρακτέου, ἔπεμψεν ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ εἰς τὸν Σχρεουζέρ διὰ νὰ τὸν μνηστῇ νὰ ἔλθῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ, ἠκολούθησεν αὐτὴν καὶ ἐπέτυχε. Ἡ γνώμη δὲ αὕτη προήγαγεν αὐτὸν εἰς βαθμὸν γενικοῦ στρατηγοῦ.

— *Ἀνθρωποθυσία τῶν κατοίκων τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς.* Οἱ Γάλοι ῥίπτουσι τὰ παιδιά των, ὅταν τοὺς ἐνοχλῶσιν εἰς τροφὴν τῶν θηρίων. Οἱ Μαδεγάσσοι φονεύουσιν ἀνιλεῶς ὅλα τὰ βρέφη, ὅταν γεννῶνται μὲ φυσικὸν τι ἐλάττωμα. Αἱ γυναῖκες τῶν Μα-

μελούκων (τῶν πάλαι ποτὲ Κυριαρχῶν τῆς Αἰγύπτου), ἐκβάλλουσιν ἀσυνειδήτως τὴν γονιμότητά των διὰ νὰ γείνωσι στεῖραι. Εἰς πολλὰ Μαύρων βασιλεία, ὡς εἰς Δαχομένην, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως φονεύουσιν αἱ γυναῖκες τὰ παιδιά ἀδιακώπως, ἕως οὗ ἀναβῇ νέος βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον. Ἡ Ἀμμοκονία, δι' ἧς κτίζεται τὸ μαυσωλεῖον ἀποθανόντος παρ' αὐτοῖς βασιλέως, πλάττεται μὲ ἀνθρώπινον αἷμα, καὶ τερατώδης μαῦρος βασιλεὺς εἰς τὴν Γουϊνέαν κατοικεῖ παλάτιον, οὗ ἡ αὐλὴ εἶναι ἐσρωμένη μὲ ἀνθρώπινα κρανία, καὶ οἱ τοῖχοι στολισμένοι μὲ ἀνθρώπινα κόκκαλα. Οἱ Πορτογάλλοι εὕρηκαν εἰς τὸ ὀροπέδιον τῆς Σχικόβας ἀνθρώπινα κρέατα εἰς τὰ κρεπωπωλεῖα, καὶ τεθραμμένους δούλους εἰς τὰ μακελλεῖα, διὰ νὰ σφαγῶσι καὶ νὰ πωληθῶσι. Τοὺς δὲ προσφερομένους ὡς θύματα τῆς ἀγρίας δεισιδαιμονίας των, τοὺς βασανίζουσι καθ' ὅλους τοὺς ἐπινοητούς τρόπους τῆς ἀσπλαγχνίας. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Λάγος στέλλει ἐνίοτε ἔνοπλον καὶ μετεμορφωμένον ὑπηρέτην, ὅστις τρέχει εἰς τοὺς δρόμους, καὶ ἀδιαφόρως φονεῖ πάντα ὃν τινὰ εὕρῃ ἐμπρὸς του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς Βενίν, Κουμασσίν καὶ πολλοὺς ἄλλους τόπους. Εἰς τοὺς Λάγος μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν καίουσι ζωντανὴν παρθένον, διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὴν χώραν των τὴν εὐλογίαν τῆς ὀμβροφόρου θεᾶς. Τοιαῦται ἐδελυρίαι ἀπαντῶνται εἰς πολλὰς μαύρων πολιτείας. Χιλιάδες μαύρων σφάζονται εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων των, καὶ πολλοὶ γυναῖκες θυσιάζονται πλησίον τῶν νεκρῶν λειψάνων των. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Φαντέας ὑποφέρει νὰ τῷ κοπῇ ὁ ἀριστερὸς βραχίον, ὅταν ἀναλαμβάνῃ τὴν Κυβέρνησιν. Χίρα Ὁττεντότου, ἐὰν ὑπανδρευθῇ δευτέρον, χρεωστεῖ πρῶτον ν' ἀφήσῃ νὰ κοπῇ εἰς δάκτυλος τῆς χειρὸς τῆς.

Ἐρδύματα τοῦ τελευταίου συρμοῦ τῶν Παρισίων.
Ἀπρίλιος 1848.